Святе мистецтво! В пензлі чи пері

Є сила дати вічність кожній рисі:

Хмарини, що пливе в небесній висі,

Веселих промінців химерній грі,—

Вони спиняють порух віт вгорі

І подорожніх, що ідуть у лісі,

І корабель, що при скелястім мисі

Навік в заливі кинув якорі.

Дитя весни, і літа, й падолисту,

Що вірно тчуть ясну твою окрасу,

Мистецтво, ти даруєш благодать.

І стримане, просте, хоч повне змісту,

Ти вмієш вирвать мить із плину часу

І в ній божисту вічність передать.

Переклад М. Стріхи